

## 208.

Lit. Devan. Charta Ind. Foll. 144. Long. 9. Lat. 4.

Foll. 1-118. (linn. 8-11.) *Damayantikathá* (Damayantis narratio), a *Trivikramabhaṭṭa*, Nemádiyae filio, Śrīdharae nepote, e Śāṇḍilyae gente oriundo, scripta. (A.) Auctor Nalae et Damayantis fata, Mahābhāratae episodium notissimum secutus, oratione soluta, versibus tamen plurimis<sup>1</sup> ornata, capitibus septem enarrat. Opus propter hanc orationis prosae et poeticae conjunctionem ei generi adnumeratur, quod ab Indis *Champú* dicitur, et nonnunquam *Nalachampú* nomine laudatur. Incipit: जयति गिरिसुतायाः कामसंतापवाहिन्युरसि रसनिषेकश्चांदनश्र-द्रमौलिः । तदनु च विजयंते कीर्त्तिभाजां कवीनामसकृदमृतविंदुस्यंदिनो वाग्विलासाः ॥ १ ॥ जयति मधुसहायः सर्वसंसारवल्लीजननजरटकंदः कोऽपि कंदर्पदेवः । तदनु पुनरपांगोत्संगसंचारितानां जयति तरुणयो-षिब्लोचनानां विलासः ॥ २ ॥ अगाधांतःपरिस्थिंदि विबुधानंदमंदिरं । वंदे रसांतरप्रौढं श्रोतः (1. स्रोतः) सारस्वतं वहत् ॥ ३ ॥ प्रसन्नाः कां-तिहारिण्यो नानाश्लेषविचक्षणः । भवंति कस्यचित्पुण्यैर्मुखे वाचो गृहे स्त्रियः ॥ ४ ॥ किं कवेस्तस्य काव्येन किं कांडेन धनुष्मतः । परस्य हृदये लग्नं न घूर्णयति यस्त्रिः ॥ ५ ॥ अग्रगल्भाः पदम्यासे जननीरागहेतवः । संत्येके बहुलालापाः कवयो बालका इव ॥ ६ ॥ अक्षमालापवृत्तिज्ञाः [ ] कुशासनपरिग्रहाः [ ] । ब्राह्मीव दौर्जनी संसद्वंदनीयाः [ ] समेख-लाः [ ] ॥ ७ ॥<sup>2</sup> रोहणं सूक्तिरत्नानां वंदे वृंदं विपश्चितां । यन्मध्ये पतितो नीचः काचो प्युच्चैर्मणीयते ॥ ८ ॥ अतिजातस्य या मूर्त्तिः शशिनः सज्जनस्य च । क्लृप्ता वै रात्रिजातस्य तमसो दुर्जनस्य च ॥ ९ ॥ नि-श्चितं ससुरः (ebrius) कोऽपि न कुलीनः समे [5] मतिः । सर्वथा सुरसंबद्धं काव्यं यो नाभिनंदति ॥ १० ॥ सहूषणापि (1. सहूषणं) निर्दोषा सखरापि सकोमला । नमस्तस्मै कृता येन रम्या रामायणी कथा ॥ ११ ॥ व्यासः क्षमाभृतां श्रेष्ठो वृद्धः स हिमवानिव । सृष्टा गौरीदृशी येन भवे विस्तारिभारता ॥ १२ ॥ कर्णोतविभ्रमभ्रांतकृष्णार्जुनविलोचना । करोति कस्य नाह्लादं कथा कांतेव भारती ॥ १३ ॥ शश्वद्वाणद्वितीयेन नमदा-कारधारिणा । धनुषेव गुणाढ्येन निःशेषो रंजितो जनः ॥ १४ ॥ इत्थं काव्यकथाकथानकरसैरेषां कवीनाममी विद्वांसः परिपूर्णेकर्णहृदयाः कुंभाः पयोभिर्यथा । वाचो वाच्यविवेकविक्रवधियामीदृग्विधा मादृशां लप्स्यंते क्लृप्तावकाशमथवा सर्वसहाः सूरयः ॥ १५ ॥ वाचः काठि-न्यमायांति भंगश्लेषविशेषतः । नोद्वेगस्तत्र कर्त्तव्यो यस्मान्नैको रसः कवेः ॥ १६ ॥ काव्यस्यासफलस्यापि कोमलस्येतरस्य च । बंधलायावि-शेषेण रसोऽप्यन्यादृशो भवेत् ॥ १७ ॥ अस्ति समस्तमुनिमनुजवृंदवृंदा-रकवंदनीयपादारविंदस्य भगवतो विधेर्विश्वव्यापिव्यापारपारवश्यादव-तीर्णस्य संसारसारचक्रे क्रतुक्रियाकांडशौंडस्य शांडिल्यनाम्नो महर्षेशः ।

<sup>1</sup> Nonnulli a Śārngadhara laudantur.

<sup>2</sup> Ambigua haec. Re vera autem auctor poetas quosdam his verbis carpere voluit: 'Num ii, velut sacerdotum scelestorum collegium, venerandi sunt, qui praecepta mala amplexi intolerabiles sermones fundunt, omnes nimirum fungi et nebulones?'

श्रूयते च श्रवणोचिताश्रंदनपल्लवा इव तत्र केचिदनूचानाः शुचयः सत्य-वाचो विरंचिवर्चसो च्छनीयाचारा ब्रह्मविदो ब्राह्मणाः पुण्यजनाश्च न च ये लं कापुरुषाः सुसूत्राश्च न च येऽलंपटाः प्रसिद्धाश्च न च येऽलं-पाकाः कामवर्षाश्च न च येऽलंघनाः सन्मार्गस्य महाभारतिकाश्च न च ये रंगोपजीविनः सेविताप्सरसोऽपि न च ये रंभान्विताः ॥ किं बहुना ॥ जानंति हि गुणान्वक्तुं तद्विधा एव तादृशां । वेत्ति विश्वंभरा भारं गिरीणां गरिमाश्रयं ॥ [१६] तेषां वंशे विमलयशसां श्रीधरस्यात्मजो भूमेमादित्यः स्वमतिविकसद्वेदविद्याविवेकः । उत्कल्लोलां दिशि दिशि जनाः कीर्त्तिपीयूषसिंधुं यस्याद्यापि श्रवणपुटकैः कूणिताक्षाः पि-बन्ति ॥ [१७] तैस्तेरात्मगुणैर्येन त्रिलोकास्तिलकायितं । तस्मादस्मि सुतो जातो जाड्यपातं त्रिविक्रमः ॥ [२०] सो हं हंसायितुं मोहाद्वकः पंगुर्यथेक्षति । मूढधीस्तद्वद्विद्वामि कविवृंदारकायितुं ॥ [२१]

Jam hoc prooemio Trivikramam verborum ambigui-  
tati, velut Vāṇam<sup>3</sup>, Subandhum, alios minorum gentium  
poetas, praecipuam curam impendisse apparet. Quare  
sine commentario quid auctor singulis vicibus voluerit,  
enodari non potest.

Cap. I. (distt. 61.) fol. 20<sup>a</sup>. II. (distt. 38.) fol. 34<sup>a</sup>.  
III. (distt. 34.) fol. 48<sup>a</sup>. IV. (distt. 27.) fol. 60<sup>a</sup>. V.  
(distt. 77.) fol. 82<sup>a</sup>. VI. (distt. 74.) fol. 100<sup>a</sup>. VII.  
(distt. 45.) fol. 118<sup>a</sup>.

In marginibus foliorum 1-37. glossae multae ad-  
scriptae sunt.

Haec voluminis pars anno 1442 exarata est. In  
fine haec leguntur: स्वस्ति संवत् १४९६ वर्षे कार्तिक शुदि द्विती-  
यायां तिथौ नटपट्टग्रामे पातसाहश्रीअहम्मदविजयराज्ये तन्नियुक्तमलि-  
कश्रीअहम्मदव्यवहरपतिपट्टवाघासमस्तव्यापारं चालयत्येवं काले षट्प-  
ट्टजातीयमहं धरणीधरेण आत्मनस्तथा लघूणां पठनार्थं दमयंतीपुलि-  
कालेखि ॥ (WALKER 190<sup>a</sup>.)

## 209.

Lit. Devan. Charta Ind. Foll. 139. Long. 10<sup>1</sup>/<sub>2</sub>.  
Lat. 4<sup>1</sup>/<sub>2</sub>.

Foll. 1-57. (linn. 15.) *Damayantikathá*. (B.)

Haec folia seculi XVI. manu nitide exarata sunt.  
Folium 2. desideratur. (WALKER 208<sup>a</sup>.)

## 210.

Lit. Devan. Charta Ind. Foll. 259. Long. 13.  
Lat. 5<sup>1</sup>/<sub>2</sub>.

Foll. 1-104. (linn. 9.) *Damayantikathá*. (C.)

Haec folia anno 1821 exarata sunt. (WILSON 245<sup>a</sup>.)

<sup>3</sup> Isque in disticho 14. memoratur.